

مریم بیاتی خطیبی^۱

تشخیص فعالیت های نئوتکتونیک در حوضه آبریز قرنقوچای با استفاده از شاخص های ژئومورفیک و مورفوتکتونیک

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۹/۱۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۵/۳۰

چکیده

شبکه های زهکشی و چشم اندازهای رودخانه ای به صور گوناگون نسبت به وقوع تغییرات در بستر جریان عکس العمل نشان می دهند. تشکیل تراس های رودخانه ای، تغییر نیمرخ طولی و مقطع عرضی و همچنین جابجایی های جانبی در مسیر جریان رودخانه ها از جمله این عکس العمل ها محسوب می شوند که با تشدید فرسایش نیز همراه می گردند. در محدوده مورد مطالعه (واقع در مختصات $27^{\circ}/46^{\circ}$ تا $42^{\circ}/47^{\circ}$ طول شرقی و $58^{\circ}/36^{\circ}$ تا $44^{\circ}/37^{\circ}$ عرض شمالی، و قرارگرفتن در دامنه شرقی کوهستان سهند)، حضور شبکه زهکشی معکوس، وجود تراس های رودخانه ای، گسل ها، چین خوردگی ها و بالآمدگی گنبد های نمکی، نشان دهنده فعالیت های نئوتکتونیک در حوضه هستند. در این مقاله، تحلیل های مورفومتریک در

حوضه قرنقو بر روی شبکه زهکشی به منظور تعیین اثرات نئوتکتونیک بر روی ویژگی‌های رودخانه‌ها، با استفاده از روش‌های هیپسومتریک و شاخص‌های مورفوتکتونیک و ژئومورفیک صورت گرفت. نتایج این بررسی‌ها و تحلیل‌ها نشان داد که فعالیت‌های نئوتکتونیک بر شبکه زهکشی حوضه کاملاً تاثیر گذاشته است. توپوگرافی و اشکال ژئومورفیک و همچنین معماری دره‌ها با بالآمدگی‌ها در بخش‌های جنوبی و میانی حوضه در رابطه هستند. حضور شکستگی‌ها و بی‌نظمی‌ها در نیمرخ طولی رودخانه‌ها، جابجایی‌های جانبی در مسیر جریان آنها و غیرعادی بودن شبکه زهکشی از اثرات بالآمدگی‌های تکتونیک محسوب می‌شوند. ارقام حاصل از بکارگیری شاخص‌های مختلف نیز نشان دهنده فعال بودن تکتونیک در بخش‌های مختلف حوضه، بویژه در بخش‌های میانی و جنوبی آن است.

کلید واژه‌ها:

نئوتکتونیک، شبکه زهکشی غیرعادی، بالآمدگی‌های تکتونیک، شاخص‌های ژئومورفیک و مورفوتکتونیک، دامنه‌های شرقی کوهستان سهند، حوضه رود قرنقو.

مقدمه

مورفومتری در واقع تحلیل‌های کمی از ویژگی‌های ژئومورفیک لندفرم‌های یک منطقه است. در بررسی ویژگی‌های تکتونیک حوضه آبریز، استفاده از بعضی از پارامترهای مورفومتریک مانند گرادیان بستر رودخانه، انرژی ناهمواری، نسبت پهنای کف دره به ارتفاع آن، نسبت انشعاب، درجه و تعداد رتبه‌های شاخاب‌های یک رودخانه، درجه و نسبت تقعر رودخانه، نیمرخ‌های نرمال شده و بعضی از پارامترهای فیزیوگرافیک حوضه‌ها می‌توانند اطلاعات بسیار مهمی را ارائه دهند. در بیشتر موارد ممکن است اطلاعات ناشی از بکارگیری بعضی از شاخص‌هایی که از پارامترهای فیزیوگرافیک حاصل شده‌اند، نشانگر فعالیت‌های تکتونیک قدیمی و جوان در یک محدوده ویژه باشند. از این نظر در بررسی‌های تکتونیک منطقه‌ای، بکارگیری و توجه به نتایج حاصل از بکارگیری آنها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اما باید در نظر داشت که نتایج حاصل از این پارامترها می‌تواند در بخش‌های مختلف مقادیر

مختلفی را نشان دهد (زوپویز^۱، ۱۹۹۸، ص ۱۲۸). بنابراین باید در چنین مواردی هم نتایج حاصل از شاخص های ژئومورفیک و هم نتایج حاصل از شاخص های مورفوتکتونیک مد نظر قرار گیرد، بخصوص در مواردی که تحلیل ها بر روی مسیر جریان رودخانه ها متمرکز شده است.

شاخص های ژئومورفیک از ابزار های مهم برای ارزیابی درجه فعالیت های تکتونیکي در یک ناحیه ویژه هستند. تمامی شاخص های ژئومورفیک تحت تاثیر ویژگی های فیزیکی و مکانیکی سنگ ها قرار دارند. بنابراین مقادیر حاصل از بکارگیری این شاخص ها، به طور مستقیم و یا غیرمستقیم نشان دهنده ویژگی های مذکور هستند (گوارنیری و پیروتا^۲، ۲۰۰۷، ص ۶). در این مقاله، برای ارزیابی ویژگی های تکتونیکي منطقه و تاثیر آن بر ویژگی های رودخانه ها، سعی شده است که از مهمترین شاخص ها استفاده شود.

رودخانه ها اولین اشکال محیطی هستند که نسبت به وقوع تغییرات در بستر جریان و یا بروز تغییرات در حواشی بستر جریان، عکسل العمل نسبتا سریعی نشان می دهند. با توجه به عکسل العمل های ثابت شده رودخانه ها نسبت به وقوع تغییرات غیرعادی - عمدتا ناشی از تکتونیک - می توان با تحلیل آنها با استفاده از شاخص های مورفوتکتونیک، در رابطه با وقوع تغییرات مذکور اظهار نظر نمود. به عبارت دیگر شاخص های مورفوتکتونیک از شاخص های مناسب دیگر برای بررسی تاثیر تکتونیک بر رودخانه ها محسوب می شوند که می توان در بررسی اثرات تکتونیک بر مسیر رودخانه ها به نتایج حاصل از آنها استناد نمود (آجار و دینسر^۳، ۲۰۰۵، ص ۲).

بررسی فعالیت های تکتونیکي با استناد به تغییرات مسیر جریان رودخانه ها و حتی بررسی اثرات فعالیت های تکتونیکي بر تغییرات و جابجایی ها با استفاده از انواع شاخص ها از سابقه نسبتا طولانی برخوردار است، اما شاید از برجسته ترین محققانی که بتوان به کارهای علمی

¹ -Zuchiewicz

² -Guarnieri and Pirrotta

³ -Acar and Dincer

آنها استناد نمود، بال باشد. پژوهشگران دیگری نیز مانند سیلوا^۱ (۲۰۰۸ و ۲۰۰۳)، استوک و همکاران^۲، ۲۰۰۸، گاروته و همکاران^۳، ۲۰۰۸، ایتاکر و همکاران^۴، ۲۰۰۸، آسیونه و همکاران^۵، ۲۰۰۸، واکلاویک و همکاران^۶، ۲۰۰۸، استفانچیکوا و همکاران^۷، ۲۰۰۸ با استفاده از شاخص‌های مورفوتکتونیک و ژئومورفیک کارهای پژوهشی زیادی انجام داده‌اند. در این مقاله نیز به منظور بررسی فعالیت‌های تکتونیکی در حوضه قرنقوچای با استناد بر آثار آنها در مسیر رودخانه‌ها سعی شده است از این شاخص‌ها استفاده و نتایج حاصل از آنها در سطح حوضه قرنقوچای مقایسه قرارگیرد.

موقعیت جغرافیائی و ویژگی‌های طبیعی

دامنه شرقی سهند پرآب‌ترین، سرسبزترین، بزرگترین و رسوب‌زاترین حوضه را در خود جای داده است. حوضه قرنقوچای، با مساحت ۳۵۷۰ کیلومتر مربع، یکی از زیرحوضه‌های هیدرولوژیک حوضه رودخانه قزل اوزن می‌باشد (مربوط به حوضه آبگیردریای خزر) که با روند عمومی شرقی-غربی و مختصات $27^{\circ} / 46^{\circ}$ تا $42^{\circ} / 47^{\circ}$ طول شرقی و $58^{\circ} / 36^{\circ}$ تا $44^{\circ} / 37^{\circ}$ عرض شمالی، در شمال غرب کشور و در دامنه شرقی کوهستان سهند واقع شده است. این حوضه از سمت شمال به حوضه رودخانه شهرچای، از سمت جنوب به حوضه رودخانه آیدوغموش، از سمت شمال غرب به سرشاخه‌های رودخانه تلخه رود، از سمت غرب، به حوضه رودخانه‌های صوفی چای و لیلان رود، از جنوب غرب به حوضه سوقورچای و از جنوب و جنوب غربی به رودخانه اجیرلو محدود می‌گردد (شکل ۱). اغلب الگوی زهکشی حوضه شاخه درختی است اما به دلیل وضعیت توپوگرافی حوضه و حضور ناهمواری‌های متشکل از قلال منفرد، شبکه آبراهه‌ها در بخش‌های مذکور (گنبد‌های

1 -Silva

2 -Stokes et al.

3 -Garrote et al.

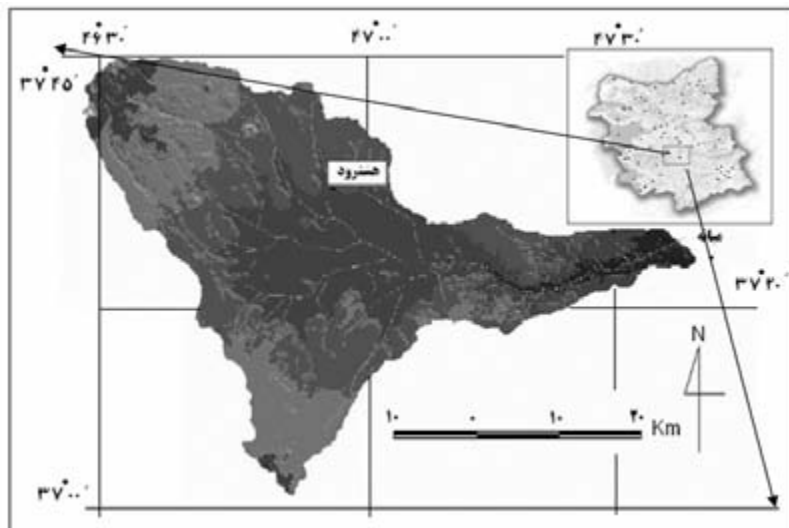
4 -Whittaker et al.

5 -Ascione et al.

6 -Waclawik et al.

7 -Stepancikova et al.

منفرد) واگرا و شعاعي هستند و اغلب رودخانه اصلي در پای دامنه ها جريان دارند. کوه ارونه در شمال غرب حوضه از نمونه های چنین توپوگرافي محسوب می شود. در روی این واحد توپوگرافي، دره ها کم عرض و عمیق هستند. در روی واحد مذکور تعداد مسيل ها زياد، در قسمت پایین دست حوضه، آبراهه ها پريچ وخم و دره ها کوچک و متقارن هستند.

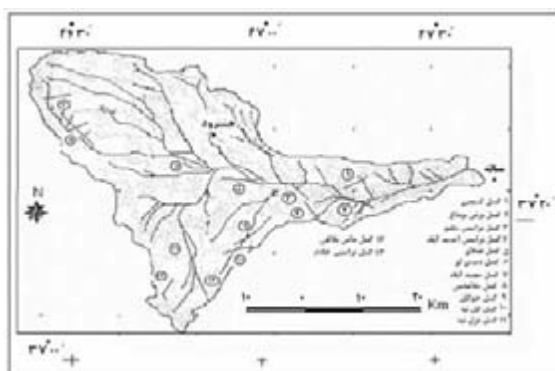

شکل (۱) موقعیت جغرافیایی حوضه قرنقوچای

سیمای ساختاری حوضه عمدتاً متأثر از تحولات ساختمانی آلی است که از زمان ائوسن با رخداد های آتشفشانی آغاز و با توسعه ارتفاعات و ناهمواری های ولکانیکی، آذرآواری و بعضاً قاره ای - دریایی در دوره های الیگوسن، میوسن و پلیوسن ادامه می یابد و در اواخر پلیوسن و ابتدای کواترنر تحت تاثیر آخرین فاز های چین خوردگی، چهره امروزی به خود می گیرد. با توجه به این که حوضه مذکور، فعالیت زمین ساختی متعددی را پشت سر گذارده است، انعکاس این فعالیت ها و رخداد ها به صورت سیستم های مختلف گسلش (شکل ۲)، درز و شکاف و همچنین وقفه های مهم چینه شناسی همراه با نبوده های چینه ای در زمان رسوب گذاری و فرسایش بعد از آن مشخص می باشد. با توجه به شواهد موجود از قبیل تغییرات در

مسیر جریان رودخانه‌ها، بالاآمدگی گنبد‌های نمکی و تداوم برش محور چین خوردگی‌ها توسط رودخانه‌ها می‌توان گفت که تکتونیک هنوز هم در منطقه فعال است. بررسی سابقه وقوع زلزله‌های حوضه حاکی از وقوع زلزله‌های بزرگ در طول تاریخ و در قرون اخیر در منطقه بوده است. وقوع زمین لرزه‌های ۷٫۷ ریشتری به‌طور مکرر در منطقه در واقع از زلزله خیز بودن حوضه حکایت می‌کند.

حوضه قرنقو با مقدار بارش سالانه ۳۴۰ میلی‌متر از حوضه‌های نیمه خشک محسوب می‌شود و منبع عمده تغذیه رودهای آن ذوب برف‌های کوه‌های مرتفع می‌باشد که روند خشکسالی بیشتر این رودخانه‌ها را خشکانیده است. اغلب سیلاب‌ها در اواخر اردیبهشت و خرداد ماه رخ می‌دهد که همزمانی ذوب برف ارتفاعات با بارندگی‌های بهاری، سیلاب‌های بزرگی را در حوضه موجب می‌شود. گستردگی پهنای دشت‌های سسیلابی از قدرت این سیلاب‌ها حکایت می‌کنند. دربین شاخاب‌های عمده قرنقو، رودخانه اصلی قرنقو از سیل خیزترین آنها محسوب می‌شود و درطول این رودخانه همه ساله در اثر وقوع سیل مقادیر زیادی از خاک‌های زراعی کناره دره‌ها که عمدتاً در اثر وقوع لغزش‌های کناری وارد رودخانه می‌گردند، تخریب می‌شود و زمین‌های زراعی و باغات واقع در بسترهای سیلابی غرقاب می‌شوند.

شکل (۲) گسل‌های بزرگ در حوضه قرنقوچای
(اقتباس از نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ میانه)

مواد و روش ها

در این مقاله ابتدا سعی شده برای سهولت و امکان انجام محاسبات و مقایسه نتایج حاصل از بکارگیری شاخص ها، حوضه به زیرحوضه های متعدد تقسیم گردد (شکل ۳) و سپس با استفاده از شاخص ها، اثر فعالیت های تکتونیک بر دره ها و مسیر رودخانه ها مورد بررسی قرار گیرد. برای نیل به این هدف در مرحله نخست از مهم ترین شاخص ژئومورفیک یعنی شاخص نسبت پهنای دره به ارتفاع آن (Vf) استفاده شده است (سیلوا، ۲۰۰۳، ص ۲۱۵) تا با توسل به نتایج حاصل از آن اثر میزان فعالیت های تکتونیک بر دره ها و مسیر جریان رودخانه ها مورد بررسی قرار گیرد.

این شاخص که نسبت پهنای یک دره ویژه به ارتفاع آن را نشان می دهد (Vf)، بصورت زیر نوشته می شود (رامیرز، ۱۹۹۸ و سیلوا، ۲۰۰۳):

$$Vf = 2Vfw / (Eld - Esc) + (Erd - Esc) \quad \text{رابطه (۱)}$$

که در آن:

Vfw = پهنای دره

Eld = ارتفاع سمت چپ دره (از سطح دریا)

Erd = ارتفاع سمت راست دره (از سطح دریا)

Esc = ارتفاع رودخانه (از سطح دریا) می باشد.

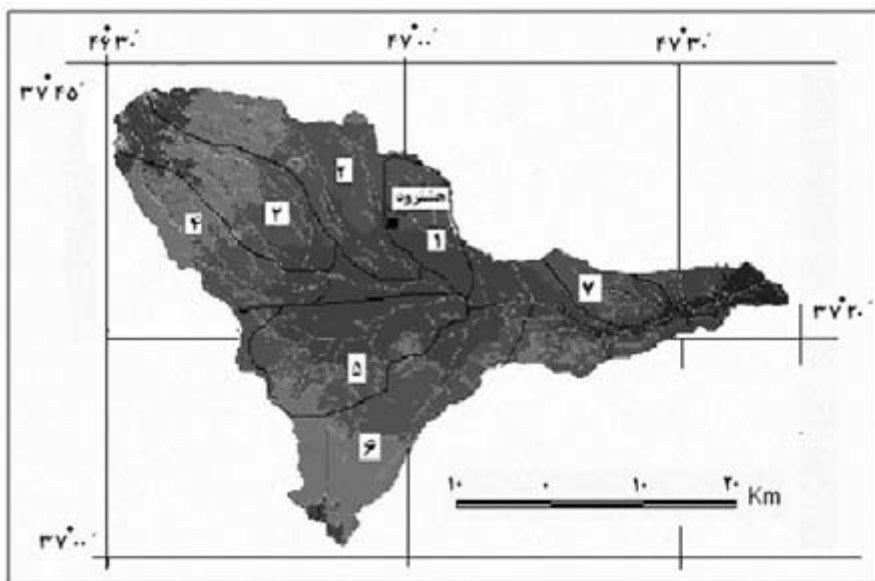
بال و مک فادن (به نقل از رامیرز^۱، ۱۹۹۸، ص ۳۲۰) حرکت کوهستان را براساس مقادیر Vf به صورت زیر تقسیم کرده اند:

بسیار فعال $Vf < 1$

نیمه فعال $1 < Vf < 2$

آرام $Vf > 2$

با توجه به کلیه مواردی که ذکر شد، در این مقاله برای محاسبه میزان V_f سعی شده با استفاده از نقشه‌های ۱:۵۰۰۰۰ توپوگرافی و انطباق آن با نقشه‌های زمین‌شناسی و لیتولوژی، از قسمت‌های مختلف حوضه مقاطع عرضی تهیه شود.

شکل (۳) تقسیم بندی حوضه قرنقو به چندین زیرحوضه عمده

بررسی آنومالی‌های ناشی از تکتونیک در شبکه زهکشی با استفاده از شاخص‌های متعددی امکان‌پذیر است. برای اثبات اثرات فعالیت‌های تکتونیکی بر آنومالی‌های مسیر رودخانه سعی شده از شاخص‌ها مورفوتکتونیکی استفاده شود که مهم‌ترین آنها عبارتند از:

نسبت انشعاب (R_b)^۱

با استفاده از بعضی از ویژگی‌های سلسله‌مراتبی شبکه‌های زهکشی، می‌توان به آنومالی‌های موجود در آبراهه‌ها که ناشی از تکتونیک است، پی‌برد (گواری نیری و همکاران^۲، ۲۰۰۷).

1 -Bifurcation ratio

2 -Guarnieri et al.

ص ۸). یکی از این پارامترها، نسبت انشعاب است که با استفاده از رابطه زیر قابل محاسبه است.

$$R_b(u-u+1) = N_u / N_{u+1} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در این رابطه:

R_b = نسبت انشعاب

N_u = تعداد آبراهه های رتبه ویژه

N_{u+1} = تعداد آبراهه های رتبه بالاتر می باشد.

-نسبت انشعاب مستقیم $(R_{db})^1$

این نسبت توصیف کننده ساختار هیدروگرافیک حوضه است، بدون این که آنومالی های سلسله مراتبی مدنظر قرار گیرند. نسبت مذکور با رابطه زیر قابل معرفی است.

$$R_{bd}(u-u+1) = N_{du} / N_{u+1} \quad \text{رابطه (۳)}$$

که در آن:

R_b = نسبت انشعاب مستقیم

N_{du} = تعداد آبراهه های رتبه ویژه که به رتبه بالاتر جریان می یابند

N_{u+1} = تعداد آبراهه های رتبه بالاتر می باشد.

-شاخص انشعاب $(R)^2$

تفاوت بین نسبت انشعاب (R_b) و نسبت انشعاب مستقیم (R_{db}) ، با شاخص انشعاب قابل معرفی است. شاخص انشعاب با حضور آنومالی ها در شبکه زهکشی در رابطه است و می تواند اطلاعات مفیدی را در مورد تیپولوژی فرایندهای فعال فرسایشی و درجه تحول حوضه ارائه دهد (گواری نیری و همکاران، ۲۰۰۷، ص ۸).

این شاخص با رابطه زیر قابل معرفی است:

$$R = R_b - R_{db} \quad \text{رابطه (۴)}$$

1 -Direct Bifurcation Ratio

2 - Bifurcation Index

شاخص آنومالی سلسله مراتبی^۱ (Δ_a)

وقوع حرکات تکتونیکی با بروز آنومالی‌های عمده در مسیر جریان رودخانه‌ها همراه است. ثابت نمودن این آنومالی‌ها با شاخص‌های مربوطه می‌تواند در تحلیل اثرات تکتونیکی یاری نماید. یکی از این شاخص‌ها، شاخص آنومالی سلسله مراتبی است که این شاخص میزان آنومالی‌های موجود در شبکه را نشان می‌دهد و با رابطه زیر قابل نمایش است:

$$\Delta_a = H_a / N_1 \quad \text{رابطه (۵)}$$

در رابطه فوق:

$$\Delta_a = \text{شاخص آنومالی}$$

$$H_a = \text{تعداد آنومالی سلسله مراتبی}$$

$$N_1 = \text{تعداد آبراهه‌های رتبه یک می‌باشد.}$$

تاکید بر شکل نیمرخ طولی و برآمدگی‌ها در نیمرخ می‌تواند اطلاعات مفیدی را در مورد بالآمدگی‌های تکتونیکی در مسیر رودخانه‌ها ارائه دهد. به همین دلیل در این مقاله نیمرخ طولی رودخانه اصلی زیرحوضه‌ها ترسیم و برآمدگی‌ها تحلیل شده و درنهایت نمودار هیپسومتری حوضه‌ها برای بررسی وضعیت تحول آنها ترسیم گردیده است.

بعد از تحلیل میزان آنومالی‌ها با روش‌های مختلف تلاش شده با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و پیمایش‌های میدانی تغییرات ناشی از تکتونیکی در مسیر رودخانه‌ها بررسی گردد و با ویژگی‌های محلی منطبق شود.

بحث

اشکال ژئومورفیک و تغییرات آن، محصول جدال بین عوامل مختلف است که نحوه تغییرات مشخص‌کننده میزان تاثیر هر یک از عوامل بر چشم‌اندازها است. تغییرات ناشی از فعالیت‌هایی تکتونیکی از تغییرات مهم در چشم‌اندازها است که با توجه به شواهد ژئومورفولوژیکی قابل پی‌گیری است (آندرسون و همکاران^۲، ۲۰۰۰، ص ۱۲۷۹). رودخانه‌ها به عنوان یکی از

1 -Hierarchical anomaly index

2 -Anderson et al.

اشکال دینامیک طبیعت، از این تغییرات بیشتر متاثر می گردند و به صور گوناگون به فشارهای وارده و تغییرات صورت گرفته عکس العمل نشان می دهند (آمرسون و همکاران^۱، ۲۰۰۷، ص ۲۲). آثار این عکسل العمل ها به صورت تغییرات جانبی، برش بستر و افزایش میزان فرسایش و افزایش حجم رسوبات در پشت سازه های آبی (مانند سدها، بندها و...) جلوه گر می شوند. برای بررسی آثار این تغییرات لازم است با استفاده از شاخص ها، ابتدا فعالیت های تکتونیکي در مسیر رودخانه ها ثابت و سپس میزان آنومالی ها و علل آنها مشخص شود.

۱) بررسی فعالیت ها تکتونیکي در مسیر رودخانه های اصلی با استفاده از شاخص Vf

شاخص Vf نشانگر تفاوت های موجود بین دره های V شکل - نشان دهنده برش رودخانه در جهت پایین دست در پاسخ به بالا آمدگی های تکتونیکي بالا است (با مقدار Vf پایین) - و دره U شکل - حاکی از فرسایش جانبی فعال در دره ها است. کف این دره ها در اثر فعالیت فرایندهای فرسایشی عریض شده (با مقدار Vf بالا و با سکون تکتونیکي) - (سیلوا و همکاران^۲، ۲۰۰۳، ص ۲۰۸). در واقع میزان این شاخص، با چشم پوشی از تاثیر سایر عوامل، نشان دهنده بالا آمدگی و یا فرونشینی بستر یک رودخانه در یک دوره زمانی بلند است. در مسیر رودخانه هایی که گسل وجود دارد، میزان شاخص Vf می تواند معرف شدت فعالیت های تکتونیکي باشد. تکیه به مقادیر Vf در ناحیه ای زمانی می تواند مورد استفاده قرار گیرد که پدیده های مورد نظر دارای یک توضیح ژئومورفولوژیکي از حضور گسل ها باشد (کوکوولاس^۳، ۱۹۹۸، ص ۵۰۹).

برای محاسبه مقادیر Vf باید برش هایی از دره انتخاب و تهیه شود. موقعیت تهیه برش از یک دره در داخل یک حوضه زهکشی بر مقادیر شاخص Vf تاثیر گذار است. به همین دلیل برای فراهم شدن امکان مقایسه دره های مختلف در داخل یک حوضه بزرگ با زیرحوضه های مختلف، هم از قسمت های مختلف دره ها و هم از قسمت ویژه ای از جبهه کوهستان

1-Amerson et al.

2-Silva et al

3-Koukouvelas

برش‌های مختلف تهیه شده است. شایان ذکر است که دلیل تهیه برش‌های مختلف این است که کف دره تمایل دارد به طرف بالادست رودخانه باریک تر شود (رامیرز-هررا، ۱۹۹۸، ص ۳۲۵). به همین دلیل سعی شده در تهیه برش و همچنین محاسبه مقدار Vf دقت لازم به عمل آید. میزان Vf محاسبه شده برای کل حوضه و زیرحوضه‌های مختلف قرنقو در جدول (۱) درج شده است.

با توجه به مقادیر درج شده در جدول (۱) و مقادیر حاصل از برش‌های تهیه شده از قسمت‌های مختلف حوضه می‌توان گفت که بخش‌های شمال غربی حوضه (مربوط به رودهای کلکان و قپان) از نظر تکتونیک فعال هستند. با توجه به تاریخچه تشکیل این دو دره که در اثر فرونشینی تکتونیکی پدید آمده‌اند، نتایج حاصل درست است و در عین حال نتایج حاکی از این هستند که در شرایط کنونی نیز بخش‌های کنونی فعال هستند. بخش‌های جنوب غربی (شورچای) و انتهای شرقی حوضه (رود خاتون آباد) طبق نتایج حاصل از شاخص Vf نیمه فعال هستند. بخش خروجی رودخانه شورچای در حوضه قرنقوچای منطبق با طاق‌دیس و ناودیس‌های بسیار فعال است. این امر باعث می‌شود که در اثر فشارهای تکتونیکی پیچان‌های زیادی در حوضه تشکیل شود. در واقع حضور پیچان‌ها در حوضه مذکور و حضور طاق‌دیس و ناودیس‌های بزرگ در انتهای حوضه نتایج حاصل از شاخص مذکور را تایید می‌کنند. در مورد حوضه خاتون آباد نیز دلیل نیمه فعال بودن تکتونیک آن طبق شاخص Vf به حضور گسل‌های متعدد در این حوضه استناد نمود. در بقیه بخش‌های حوضه و در مسیر رودخانه دیگر تکتونیک طبق این شاخص آرام است.

جدول (۱) مقدار Vf برای کل حوضه قرنقو و زیر حوضه های آن (در این جدول، عدد ۰ دره رودخانه اصلی قرنقو، ۱ معرف رود هشترو، ۲ رود کلکان، ۳ رود قپان، ۴ رود قرنقو ۱، ۵ شورچای، ۶ رود قره آغاج و ۷ رود خاتون آباد)

شماره حوضه	۰	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
Vf (با برش هایی از قسمت های مختلف)	۴,۲۲	۵,۲۶	۰,۸۵	۰,۹۶	۲,۵۷	۱,۷۴	۳,۷۴	۱,۷۶
از نظر حرکات تکتونیک	آرام	آرام	بسیار فعال	بسیار فعال	آرام	نیمه فعال	آرام	نیمه فعال
Vf (با تهیه برش هایی از فواصل معین از جبهه کوهستان)	۳,۹	۱,۲۷	۲,۵	۳,۳	۳,۴۴	۴,۷۲	۳,۷	۰,۹۴
از نظر حرکات تکتونیکي	آرام	نیمه فعال	بسیار فعال	آرام	آرام	آرام	آرام	بسیار فعال

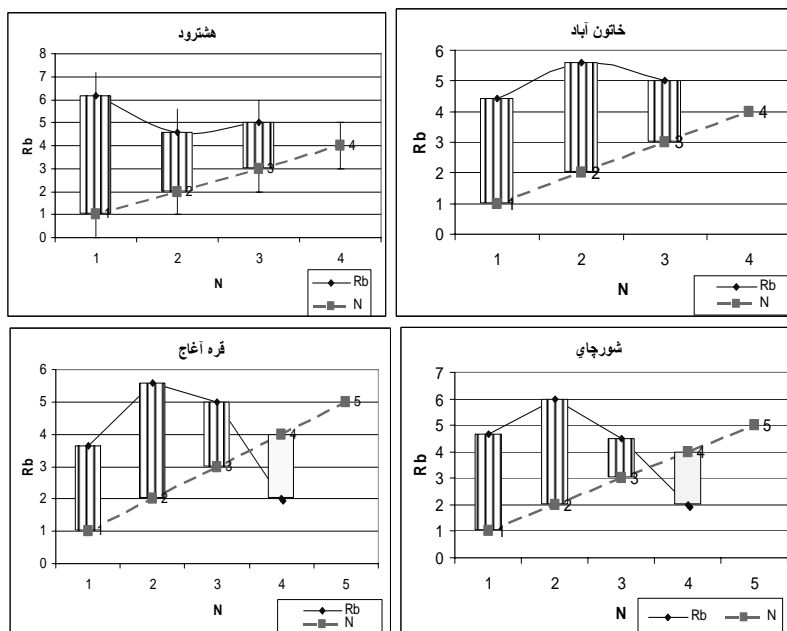
برای مقایسه رودخانه ها سعی شده از فواصل معینی از جبهه کوهستان نیز برش هایی تهیه و مقادیر Vf محاسبه شود. مقادیر حاصل از محاسبات نشان می دهد که رود کلکان و خاتون از نظر تکتونیک بسیار فعال هستند، به طوری که دلایل آن قبلا ذکر شد، رود هشترو نیمه فعال و مسیر بقیه جریان رودخانه ها آرام هستند (جدول ۱).

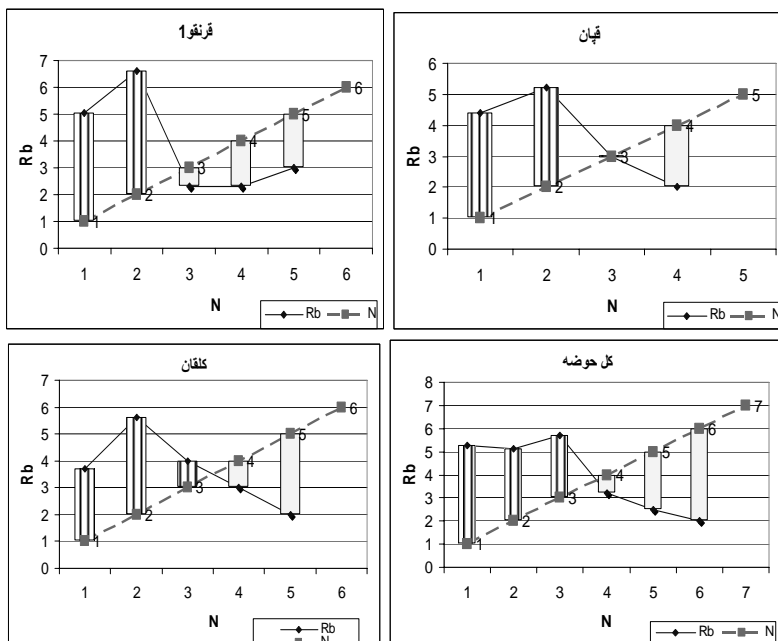
۲) تعیین میزان تغییرات و مقدار آنومالی های تکتونیکي در شبکه زهکشی

یکی از مواردی که در تحلیل تغییرات تکتونیکي در مسیر رودخانه ها به آن تاکید می شود، تغییرات نسبت انشعاب است که در مناطق فعال از نظر تکتونیک این نسبت بین شاخاب ها متفاوت است (شکل ۴). بنابراین با استناد به این تفاوت ها می توان در مورد تغییرات تکتونیکي اظهار نظر نمود. در این مقاله نیز این تفاوت ها مد نظر قرار گرفته و تحلیل ها با استناد به آنها

صورت گرفته است. نتایج این بررسی‌ها که به صورت نمودار نمایش داده شده (شکل‌های ۴، ۵ و ۶) نشان می‌دهد که مقادیر نسبت انشعاب در بخش‌های مختلف حوضه متفاوت است. با توجه به شکل‌های (۴) می‌توان گفت که با توجه به مقادیر **Rb** درحوضه هشتگرد بین رتبه‌های ۱ و ۲ تفاوت‌های زیادی مشاهده می‌شود. شرایط مشابهی نیز در حوضه خاتون‌آباد قابل مشاهده است (شکل ۴). درحوضه قره‌آغاج این تفاوت در رتبه‌های بالاتر مشاهده می‌شود (بین رتبه ۳ و ۴) این شرایط با کمی تفاوت درحوضه شورچای و قرنقو نیز مشاهده می‌شود.

درحوضه قپان تفاوت بین رتبه‌های ۲ و ۳ و درحوضه کلکان تفاوت بین رتبه‌های ۱ و ۲ دیده می‌شود. درکل حوضه تفاوت در بین رتبه‌های ۳ و ۴ مشاهده می‌شود.

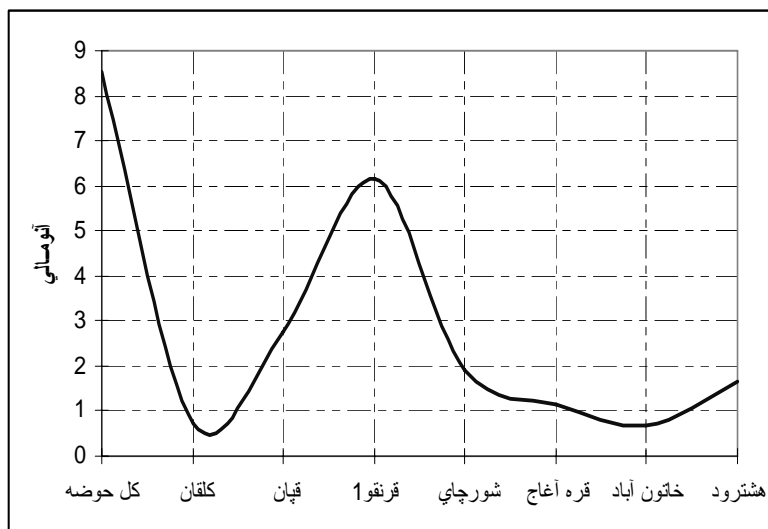
شکل (۴) مقدار **Rb** در آبراهه های مختلف رودخانه های حوضه قرنقو

محاسبه آنومالی ها (شکل ۵ و ۶) نیز حاکی از این است که کل حوضه با مقدار 0.55 ، حوضه قرنقو با 0.14 بیشترین میزان آنومالی ها را نشان می دهد. بعد از این دو مورد حوضه های قپان و شورچای قرار دارند. با توجه به ویژگی های تکتونیکي منطقه علل عمده افزایش آنومالی ها، عامل تکتونیک و بالآمدگی های تکتونیکي است.

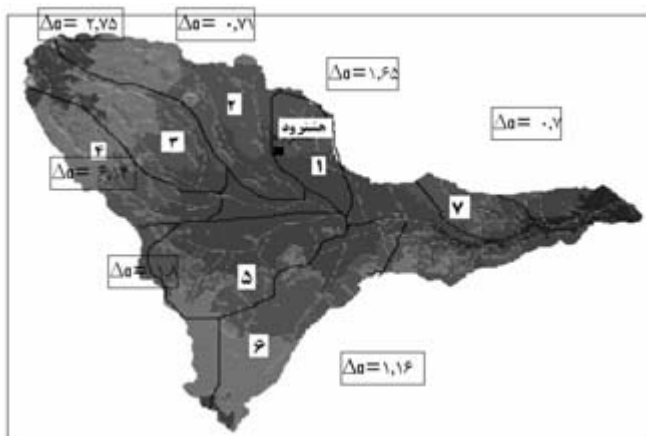
شاخص انشعاب (**R**) نیز حاکی از وجود آنومالی های تکتونیکي در مسیر رودخانه ها است (شکل ۷). هرچه میزان آن بالا باشد، نشان دهنده شدت آنومالی ها در مسیر رودخانه ها است. بررسی حوضه قرنقو حاکی از این است که میزان آنومالی ها در مسیر آبراهه های مربوط به شورچای بیشتر از سایر رودخانه ها است. بعد از آن رودخانه های قپان و هشتروند قرار دارند. شورچای از رودخانه های مهم حوضه است که بیشتر تحت تاثیر بالآمدگی های تکتونیکي قرار گرفته و برای پاسخ به این بالآمدگی ها، پیچان ها و انحرافات جانبی زیادی را در مسیر

خود تشکیل داده است. این امر به افزایش میزان فرسایش جانبی و در نتیجه به افزایش رسوب منجر شده است. این در حالی است که در مسیر این رودخانه، بندها و سدهای زیادی احداث شده اند که می‌توانند هم از اثرات مستقیم و هم از اثرات غیر مستقیم این بالآآمدگی‌ها متأثر گردند (شکل‌های ۸ و ۹).

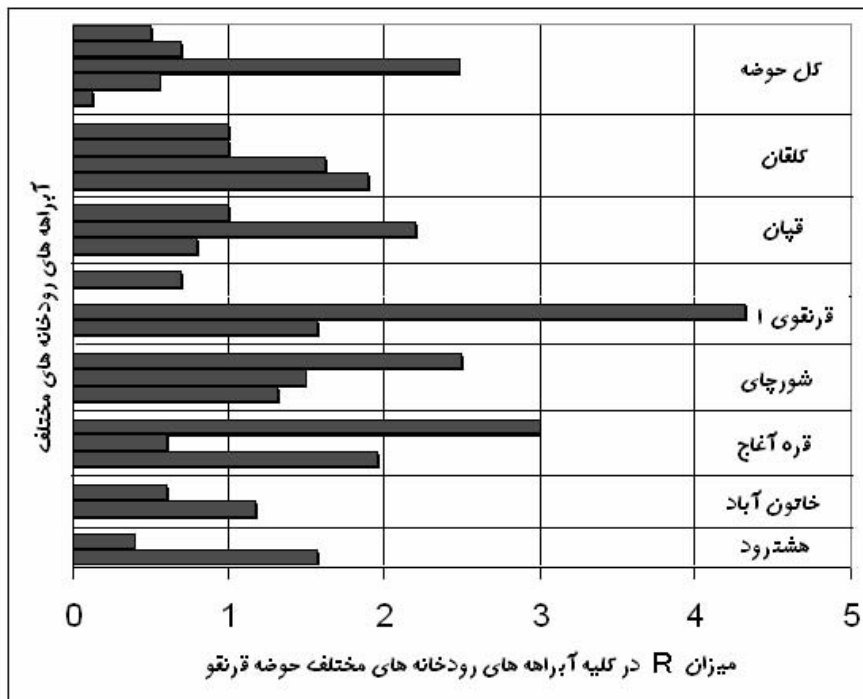
مقایسه میزان آنومالی‌ها در مسیر جریان رودخانه‌ها در سطح کل حوضه (شکل ۶) نشان می‌دهد که بخش‌های جنوبی و جنوب غربی حوضه بیشترین آنومالی‌ها را تجربه می‌کنند. شکل (۷) نشان می‌دهد که تفاوت‌های موجود در نسبت‌های انشعاب - به عنوان شاخصه‌هایی از تغییرات ناگهانی (به طور عمده ناشی از تکتونیک و یا ناشی از تفاوت‌های لیتولوژیکی) - در کلیه آبراهه‌ها محسوس و در مواردی یکی از تفاوت‌های عمده محسوب می‌شود. این تفاوت‌ها در کل حوضه و در قرنقوی ۱ و قپان عمده تر است. تفاوت‌های عمده حاکی از این است که آبراهه‌ها به شدت از تفاوت‌های لیتولوژیکی و فعالیت‌های تکتونیکی متأثر هستند.

شکل (۵) میزان آنومالی‌ها تکتونیکی در رودخانه‌های حوضه قرنقوی

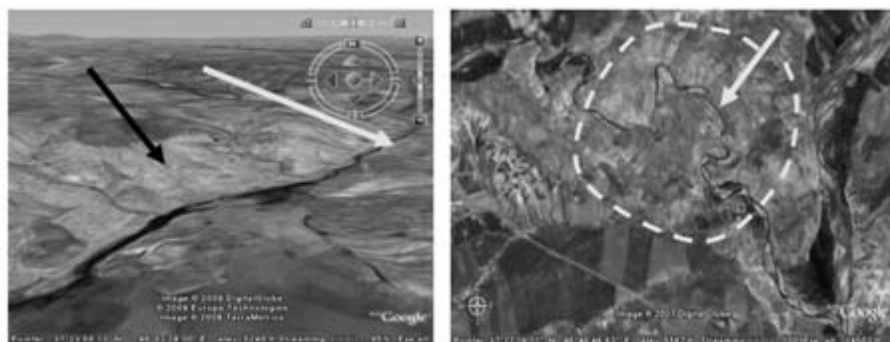

شکل (۶) مقایسه میزان آنومالی ها در رودخانه های جاری در سطح حوضه

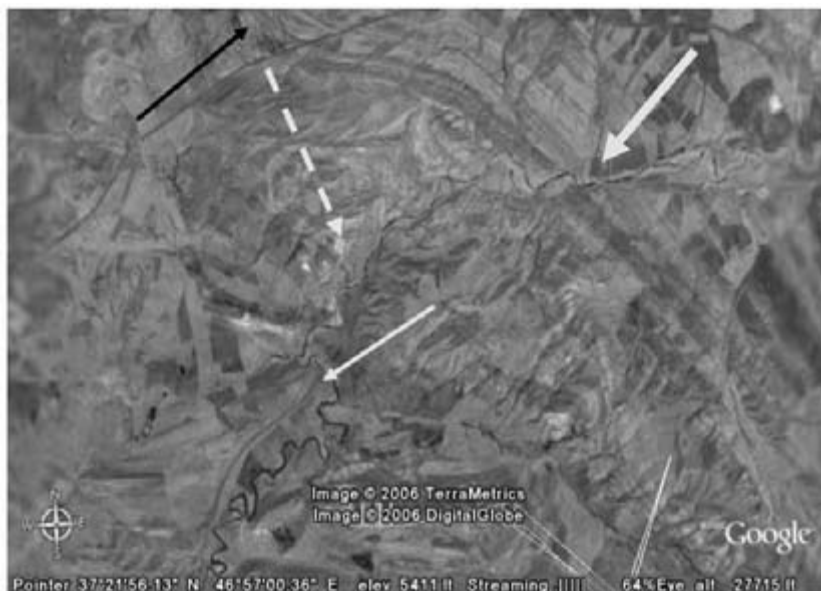

شکل (۷) میزان R در کلیه آبراهه رودخانه های مختلف حوضه قرنقوچای

شورچای در مسیر جریان خود در برخورد با گنبد‌های نمکی و در پاسخ به بالآمدگی‌های تکتونیکی، پیچ و خم‌های زیادی ایجاد نموده است (شکل ۸ و ۹). تحلیل این پیچ‌ها در بستر جریان‌ی که از نظر ویژگی‌های لیتولوژیکی بسیار فرسایش پذیر هستند و در مسیرهایی که سدهای مهمی نیز احداث گردیده‌اند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، چرا که هر پیچش با فرسایش جانبی و با ورود انبوهی از مواد به داخل جریان آب و رسوب آنها در پشت سدها همراه است. این رودخانه در مسیر جریان خود علاوه بر عبور از کنار گنبد‌های نمکی، از محور چین خوردگی بزرگ حوضه نیز عبور می‌کند و به علت بالآمدگی مداوم آن، رودخانه به طور دائم در حال برش بستر خود و محور چین خوردگی است (شکل ۸ و ۹). فشار ناشی از بالآمدگی این تاقدیس، موجب ایجاد پیچان‌های زیاد در محل برخورد رودخانه با محور چین خوردگی شده است (شکل ۹).

شکل (۸) بالآمدگی‌های تکتونیکی (گنبد‌های نمکی) و متاثر شدن رودخانه‌ها از آن (google earth)

شکل (۹) بالآمدگی تکتونیکي و برش محور چین خوردگی بزرگ حوضه توسط شورچای (google earth)

فرایندهای رودخانه ای که نقش مهمی در شکل دهی چشم اندازها دارند، اغلب با فرایندهای تکتونیکي در رابطه هستند. در واقع اجزاء سیستم های زهکشی نسبت به تکتونیک وبالا آمدگی ها عکس العمل نشان می دهند تثبیت این عکس العمل ها از لحاظ حضور پدیده های دینامیک مختلف در سطح زمین چندان ساده نیست، اما با تاکید بر نحوه تشکیل تراس ها، توجه به انحراف مسیر رودخانه ها و حضور بعضی از اشکال ژئومورفولوژیکي، بررسی این بالآمدگی ها امکان پذیر بوده و نحوه عکس العمل ها قابل بازیابی و پیش بینی است . در محدوده مورد بررسی، علاوه از حضور وتشکیل پیچان های ناشی از بالآمدگی های تکتونیکي، وجود بالا آمدگی های تکتونیکي و تشکیل تراس های رودخانه ای ناشی از این بالآمدگی ها، مخصوصا در محدوده هایی که گسل های لغزشی نیز وجود دارد، قابل ملاحظه

بوده و حضور آنها به عنوان شواهدی از فعال بودن تکتونیک‌ی منطقه قابل معرفی است (شکل ۱۰ و ۱۱).

شکل (۱۰) حضور تراس‌های متعدد در مسیر رود قرنقو در پایین دست سد سهند

شکل (۱۱) بالا آمدگی تکتونیک‌ی و تراس‌های تشکیل شده در پایین دست سد ملاجیغ (مسیر شورچای)

۳) ارزیابی حرکات تکتونیک با استناد به شکل نیمرخ طولی رودخانه

بیشتر محققان سعی می کنند علائم تکتونیک را از چشم اندازها کسب کنند و بیشتر تاکید بر رودخانه ها و نیمرخ طولی آنها است که به آسانی با تفاوت های لیتولوژیکی تفسیر نمی گردد. در شرایط ثنوری اگر در بخشی از مسیر جریان رودخانه بالاآمدگی وجود داشته باشد، مقدار تقعر کانال کاهش می یابد. درحالی که اگر میزان بالاآمدگی در مسیر جریان کاهش یابد تقعرکانال افزایش می یابد. در پاسخ به افزایش نسبی به میزان بالاآمدگی در نیمرخ طولی مسیر جریان رودخانه ها یک بخش برآمده یا محدب توسعه می یابد که این قسمت جدا کننده بخش پایینی مسیر جریان از بخش بالایی آن است و این شرایط مشخص کننده وجود توپوگرافی ناپایدار در منطقه و یا طول جریان است (وایتکر و همکاران^۱، ۲۰۰۸، ص ۳). اما چنین شرایطی در مسیر دائمی نبوده بلکه در طی زمان بخش برآمده به طرف بالای مجرای رودخانه جابجا شده تا اینکه شرایط تعادل در منطقه و یا در مسیر جریان برقرار گردد.

بخش های برآمده در نیمرخ طولی رودخانه ها نه تنها معرف تفاوت های لیتولوژیکی و یا بالاآمدگی های تکتونیک است، بلکه به عنوان معرف بخش های فعال فرسایشی نیز محسوب می شود. معمولا در این قسمت ها فرسایش فعال بوده و با پیشروی فعالیت های فرسایشی به طرف بالادست رودخانه درصدد ایجاد تعادل در مسیر جابجایی است و زمانی شدت این فعالیت ها کاهش می یابد که رودخانه به تعادل رسیده باشد. به همین دلیل بررسی نیمرخ رودخانه از دیدگاه تثبیت جبهه فرسایش و محل فعالیت فرایندهای تکتونیک اهمیت دارد. شاید ساده ترین و در عین حال مهم ترین روش بررسی اثرات وقایع تکتونیک در طول یک رودخانه ارزیابی شکل نیمرخ طولی رودخانه از سرچشمه تا بخش خروجی آن باشد. وجود خط شکست هایی^۲ در بخشی از نیمرخ و حضور قوس های غیرعادی در طول نیمرخ، نشانه های مهم از حضور بالاآمدگی های تکتونیک است. با توجه به این اهمیت در این مقاله سعی شده است نیمرخ طولی رودخانه های اصلی حوضه نیز ترسیم گردد (شکل ۱۲).

1 -Whittaker et al.

2 -Knick point

باتوجه به نیمرخ‌های ترسیم‌ی از رودخانه‌های مختلف حوضه قرنقوچای (شکل ۱۲) می‌توان گفت که در طول نیمرخ طولی رودخانه‌های حوضه به طور مکرر و متعدد بخش‌های برآمده و شکستگی‌ها مشاهده می‌شوند که در واقع عامل و یا موتور محرک برای عمل فرایندهای فرسایش و محل‌های فعال و بسیار دینامیک مسیرهای رودخانه‌های حوضه هستند. در رودخانه‌های قپان، قرنقو^۱ و کلکان که این نوع شکست‌ها و برآمدگی‌ها در بخش‌های مختلف نیمرخ طولی بیشتر است. در بین این نیمرخ‌ها، قوس نیمرخ مربوط به خاتون آباد به طرف بالا بوده که این امر حاکی از تاثیر تکتونیک بر کل نیمرخ است (شکل ۱۲).

در نیمرخ طولی مربوط به قرنقوچای اصلی (کل حوضه) برآمدگی در بخش خروجی رودخانه مشاهده می‌شود. اما نحوه قوس نیمرخ در طول کل رودخانه یکسان نیست. در نیمرخ طولی قره آغاج و در نیمرخ شورچای نیز تاحدی این برآمدگی‌ها مشاهده می‌شود. بررسی نقشه زمین‌شناسی و انطباق آن با مسیر جریان رودخانه‌ها نشان می‌دهد که در بیشتر بخش‌های رودخانه‌ها بیش از عامل لیتولوژی، عامل تکتونیک مسوول ایجاد این نوع برآمدگی‌ها است.

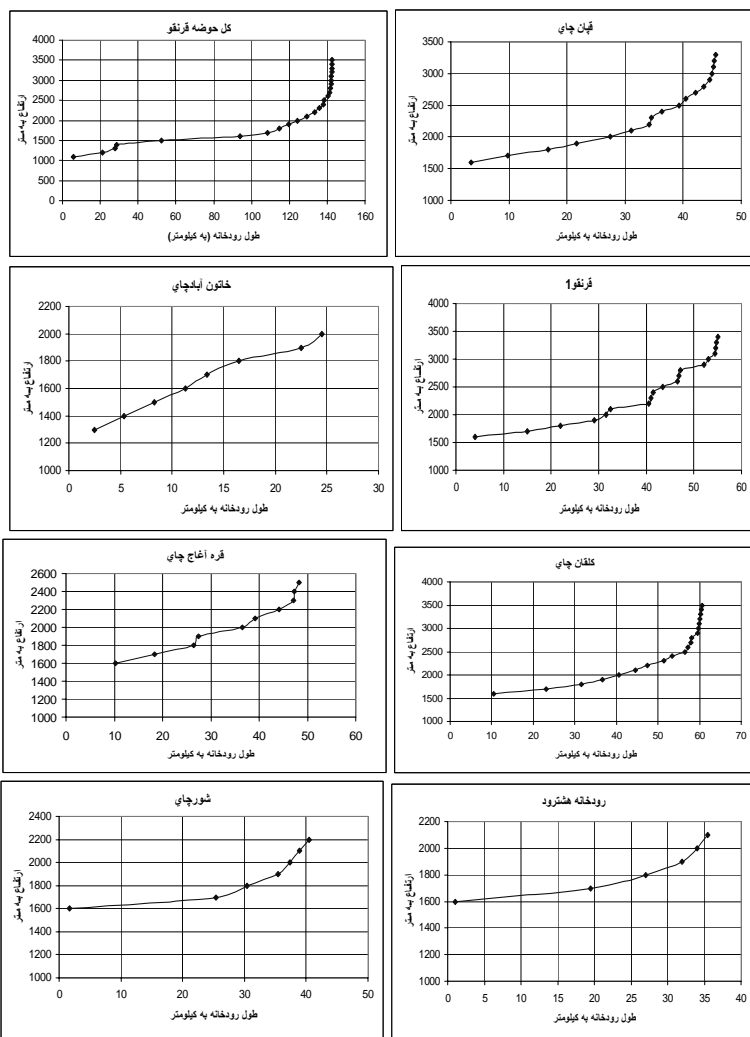
۴) استفاده از روش هیپسومتری در تحلیل تحول حوضه‌ها و بررسی اثرات تکتونیک

بر آنها

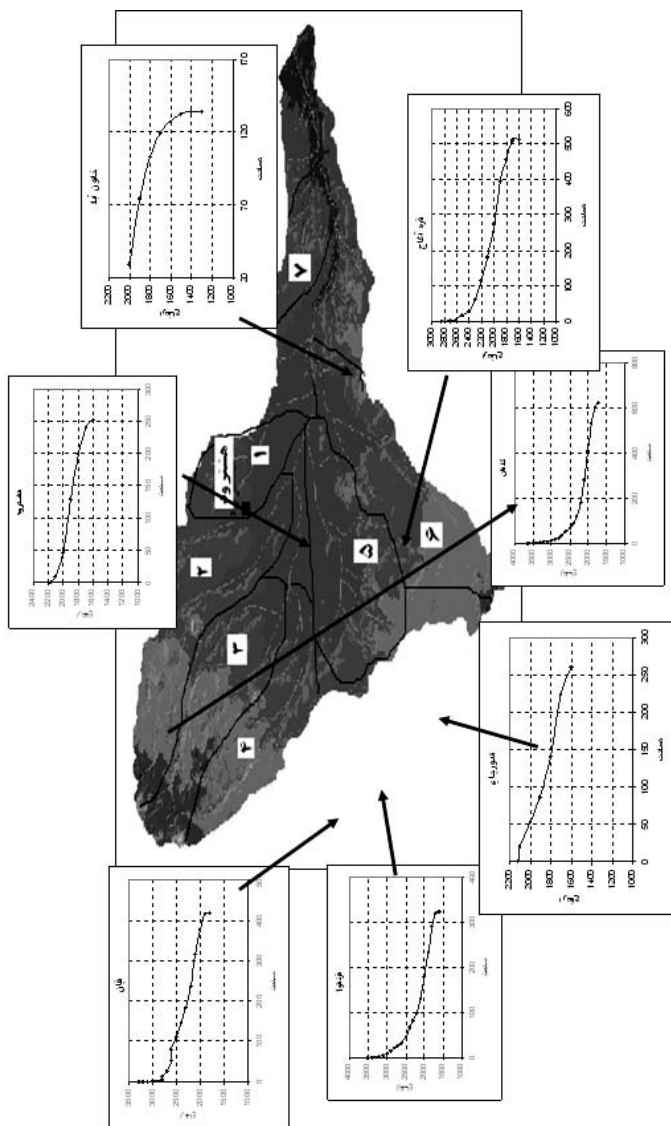
تحول حوضه‌ها و به تبع آن فعالیت فرایندهای فرسایشی و انباشتگی نه تنها با روش هیپسومتری قابل بررسی است، بلکه با استفاده از نمودارهای هیپسومتری موقعیت جبهه فرسایشی نیز قابل ارزیابی می‌باشد، معمولا در حوضه‌های فعال از نظر تکتونیک فرایندهای فرسایشی در بخشی و فرایندهای انباشتگی در بخش دیگر فعال است. با عنایت به موارد فوق از نمودارهای هیپسومتری نیز برای تحلیل نحوه فعالیت فرایندهای مختلف استفاده شده است. نمودارهای مربوط به هیپسومتری زیرحوضه‌های حوضه قرنقوچای (شکل ۱۳) نشان می‌دهد که شرایط عادی در حوضه کلکان قرنقو^۱ و تا حدی در حوضه قره آغاج برقرار است، اما در زیر حوضه‌های خاتون آباد، هشترود، شورچای و قپان فرایندهای فرسایشی کاملا فعال است.

۱- در شکل ۳، محدوده زیر حوضه قرنقو^۱ با عدد ۴ مشخص شده است.

در واقع این زیرحوضه ها از جمله حوضه های فعال از نظر تکتونیک نیز هستند و بالا آمدگی های تکتونیکي در آنها نیروی محرکه برای فعالیت فرایندهای فرسایشی فراهم آورده است.

شکل (۱۲) نیمرخ های طولی رودخانه های مختلف حوضه قرنقوچای

شکل (۱۳) مقایسه نمودار هیپسومتری زیرحوضه‌های قرنقچای با یکدیگر

نتیجه گیری

حوضه قرنقوچای یکی از فعال ترین حوضه های سهند از نظر حرکات تکتونیکي است. بررسی سابقه وقوع زلزله های حوضه، حاکی از وقوع زلزله های بزرگ در طول تاریخ و در قرون اخیر در منطقه بوده است. وقوع زمین لرزه های ۷,۷ ریشتری به طور مکرر در منطقه، در واقع زلزله خیز بودن حوضه را نشان می دهد. اغلب آثار فعالیت های تکتونیکي مانند گسل ها، چین خوردگی ها و تاقدیس ها و ناودیس ها در سرتاسر حوضه نیز تایید کننده این وقایع تاریخی و حوادث زمین شناسی و ژئومورفولوژی هستند. حضور چنین آثاری نه تنها از داستان گذشته طبیعی حوضه حکایت می کند، بلکه نشان دهنده بخش های بالقوه فعال از نظر تکتونیک هستند. دربخش های مرکزی حوضه، وجود تاقدیس و ناودیس بزرگ خود یکی از نشانه های وقوع حرکات تکتونیکي و حاکی از فعال بودن این بخش از حوضه هستند. همچنین وجود گسل های بزرگ از پتانسیل بالای منطقه برای حرکات تکتونیکي حکایت می کند. علاوه بر گسل های بزرگ، سیستم های شکستگی عمده در حوالی سیستم های گسله های اصلی منطقه پراکنده شده اند که توجه به محل این شکستگی ها، از لحاظ نقش آنها در افزایش در تراوایی، کنترل شکل و تراکم الگوی آبراهه، افزایش قابلیت فرسایش پذیری فیزیکی و شیمیایی خاک و ایجاد واریزه ها، کاهش پایداری شیب های طبیعی و سرانجام افزایش رسوب زایی نهشته ها و سنگ ها از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بیشتر این شکستگی ها که حاصل فعالیت های تکتونیکي هستند، در محل احداث سد های منطقه مشاهده می شود.

مسیر جریان رودخانه ها و یا بخش عمده حوضه هایی که رودخانه های نسبتا بزرگ در آنها جاری هستند، جزو مناطق فعال از نظر تکتونیک محسوب می شوند. رودخانه ها با تغییراتی که در ویژگی های فرسایشی و انباشتگی و حتی در آرایش جریان خود می دهند، نسبت به وقایع تکتونیکي عکس العمل نشان می دهند. رودخانه های جاری در بخش جنوبی حوضه از لحاظ جریان در یک محدوده فعال از نظر تکتونیک به صور گوناگون نسبت به فشارهای تکتونیکي پاسخ می دهد. پیچان دار شدن رودخانه شورچای و همچنین افزایش قوس مسیر جریان

رودخانه قره آغاج در نزدیکی طاق‌دیس و ناودیس بزرگ (واقع در بخش میانی و جنوبی حوضه)، حاکی از فشاری‌های تکتونیکی اعمال شده بر رودخانه هستند. اعمال این فشارها در ویژگی‌های فرسایشی و نهشته‌گذاری آنها تاثیر گذاشته است. افزایش میزان فرسایش در بخش قوس پیچان‌های شورچای، علاوه بر افزایش میزان فرسایش جانبی، توانسته است در وقوع لغزش‌های دامنه‌ای نیز تاثیر گذار باشد و به این ترتیب بر میزان ورود مواد دامنه‌ای به آب‌های جاری بیافزاید.

بررسی نیم‌رخ طولی رودخانه‌ها و همچنین نتایج حاصل از مورفومتری آبراهه‌ها (ضرایب انشعاب) نیز حاکی از تاثیر پذیری رودخانه‌ها از فعالیت‌های تکتونیکی در منطقه است. در اثر فعالیت‌های تکتونیکی، آنومالی‌های عمده‌ای در اغلب رودخانه‌های حوضه بویژه رودخانه‌های بالادست مشاهده می‌شود که اثرات این آنومالی‌ها در بستر جریان رودخانه‌ها به صورت اشکال مختلف ژئومورفولوژیکی آثار مختلف فرسایشی قابل مشاهده است. فعال بودن تکتونیک و اثرات آنها در حوضه‌ها به استناد نمودارهای هیپسومتری نیز قابل مشاهده است. از این دیدگاه و با تکیه بر این روش زیر حوضه‌های خاتون آباد و قره آغاج از جمله زیر حوضه‌های فعال از نظر تکتونیک هستند.

به طور کلی می‌توان گفت که مدیریت حوضه‌ها و رودخانه بدون توجه به نحوه عملکرد فرایندهای ژئومورفولوژیکی و همچنین عدم مطالعه پیامدهای فعالیت‌های تکتونیکی در حوضه‌ها ممکن به نظر نمی‌رسد. درک درست تغییرات در مسیر جریان رودخانه‌ها در واقع مستلزم نگرش سیستمی به حوضه‌ها و اعتقاد به سوق یافتن کل سیستم به ایجاد برقراری تعادل است که گاه به علت تغییرات طبیعی و یا به سبب دخالت‌های انسانی در طبیعت به هم می‌خورد.

منابع

- ۱- ایران پناه، ا. (۱۳۷۶)، «زمین شناسی ساختمانی (تکتونیک)»، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۲- بیاتی خطیبی، م. (۱۳۸۶)، «پیامدهای منفی عدم نگرش سیستمی در احداث سدها»، فضای جغرافیائی، شماره ۱۹، صص ۳۳-۶۲.
- ۳- فریفته، ج. (۱۳۷۰)، «تحلیل های کمی در ژئومورفولوژی»، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۴- مدنی، ح. (۱۳۷۷)، «زمین شناسی ساختمانی و تکتونیک»، مشهد، انتشارات ماجد.
- ۵- معماریان، ح. (۱۳۸۱)، «زمین شناسی مهندسی و ژئوتکنیک»، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- 6-Acar, A., Dincer, I. (2005), "Left upstream slope design for the Catalan Dam, Adana Turkey and its behaviour under actual earthquake loading", *Engineering Geology*, 82:1-11.
- 7-Amerson, B.E., Montgomery, D.R., Meyer, G. (2007), "Relative size of fluvial and glaciated valleys in central Idaho", *Geomorphology*, 50: 20-32.
- 8- Anderson, J.G., Brune, J.N., Anooshehpour, R., Ni, S.D. (2000), "New ground motion data and concepts in seismic hazard analysis", *Current Science*, 79: 1278-1290.
- 9-Bexfield, C.E., et al. (2005), "The Olmsted fault zone, southernmost Illinois: A key to understanding seismic hazard in the northern new Madrid seismic zone", *Engineering Geology*, 81: 179-201.
- 10-Branca, S. (2003), "Geological and geomorphological evolution of the Etna volcano Ne flank and relationships between lava flow invasion and erosional processes in the Alcantara Valley Italy", *Geomorphology*, 53:247-261.
- 11-Guarnieri, P and Pirrotta, C. (2008), "The response of drainage basins to the late Quaternary tectonic in the Sicilian side of the Messina Strait (NE Sicily)", *Geomorphology*, 95:260-273.

- 12-Koukouvelas, I.K. (1998), "The Egean fault, earthquake-related and long-term deformation, gulf of Corinth, Greece", *Journal of Geodynamics*, 26: 501-513.
- 13-Ramirez, H. (1998), "Geomorphic assessment of active tectonics in the Acambay Graben, Mexican volcanic belt", *Earth Surface Processes and Landforms*, 23: 317-332.
- 14-Silva, P.G., Goy, J.L., Zazo, C., Baradaji, T. (2003), "Fault-generated mountain front in southeast Spain: geomorphologic assessment of tectonic and seismic activity", *Geomorphology*, 50: 203-225.
- 15-Silva, P.G. (2008), "Preface on the impact of active tectonics and uplift on fluvial landscape", *Geomorphology*, 102: 1-20.
- 16-Stepancikova, P., J. et al. (2008), "Neotectonic development of drainage networks in the East Sudeten mountains and monitoring of recent fault displacements (Czech Republic)", *Geomorphology*, 102: 68-80.
- 17-Zuchiewicz, W. (1998), "Quaternary tectonics of the outer west Carpathians, Poland", *Tectonophysics*, 297: 121-132.